

Cultural Traditions in Agananuru (External Life)

A. Amalrajan, Head & Assistant Professor of Tamil,
Arumugam Seethaiamal, Art College, Thiruppathru, Sivaganagai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1533-716X>

DOI: 10.5281/zenodo.6619170

Abstract

Sangam Panuval embodies the cultural elements of the ancient Tamil community. One of the eight internal texts, the Akananuru songs shows the dignity of the way of life of the ancient Tamils. Enjoying swinging rope on tree branches in the life of the ancient people; There is also a tradition of making iron and smelting them in a workshop and making weapons suitable for ploughing. This article gives you a brief overview of ghosts playing the drums and explains their intuitions through visual descriptions of themes in hundreds of songs.

Keywords: Cultural Events, Agananuru, Inner Feelings, Sangam Literature.

References

[1] Dr. R. Jayabal. *Agananuru Mulamum Vuraiyum*, New Century Book House Pvt.Ltd.
Chennai – 600098, 2017.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

அகநானூற்றில் பண்பாட்டு உவமைகள்

அ. அமல்ராஜன், தலைவர் & உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஆறுமுகம் பிள்ளை சீதையம்மாள் கல்லூரி, திருப்பத்தூர், சிவகங்கை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1533-716X>
DOI: 10.5281/zenodo.6619170

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழங்காலத் தமிழ்ச்சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை பொதிந்திருப்பது சங்கப் பனுவல்கள். எட்டுத்தொகை அக நூல்களில் ஒன்றான அகநானூற்றில் பழந்தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறைகள் எங்ஙனம் மாண்புற்றுத் திகழ்கிறது என்பதை அகநானூற்றுப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. பண்டைய மக்களின் வாழ்வுதனில் மரக்கிளைகளில் ஊஞ்சல் கயிறுகட்டி விளையாடி மகிழ்தல்; இரும்பு செய்து, அவற்றினை பட்டறையில் உருக்கி உழவுக்கு ஏற்ற போருக்கு ஏற்ற ஆயுதங்களைச் செய்த மரபும் கூறப்படுகின்றது. கூத்தர்கள் பறை இசைத்து ஒன்று கூடி ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்துள்ள செய்திகளும், அகநானூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்களின் காட்சி விளக்கம் மூலம் அகவுணர்வுகளை விளக்கும்போது, புலவர்கள் எடுத்துரைப்பது இக்கட்டுரையில் தெளிவுற விளக்கப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: அகநானூற்றில் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள், மாந்தர்களின் அகவுணர்வுகள்.

முன்னுரை

சங்கம் தோன்றிய காலத்து விளைந்த எத்தனையோ விதைகளில் தமிழ் இனத்திற்கான பண்பாட்டுப் பிரதிபலிப்பாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருப்பது சங்கப் பனுவல்கள். சங்க காலத்து மக்களின் பின்புலங்களான இயற்கை நிகழ்வுகளை இயையுபடுத்தியும் அகவுணர்வுகளை செம்மைப்படுத்தி அழகுற பாடப்பட்டிருக்கின்றன சங்கப்பாடல்கள். சங்க கால மக்களின் அக, புற உணர்வுகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றின் வெளிப்பாட்டினை உவமைகள் மூலம் புலப்படுத்தியிருப்பது தனித்தன்மையாகிறது. அவ்வகையில் அகமாந்தர்களின் அகத்தில் உருவாகும் இன்ப, துன்ப உணர்வுகளை வாழ்வியல் களமான பண்பாட்டு நிகழ்வுகளை உவமை கூறியிருப்பதை விளக்கப்படுகிறது. ஒண் தளிர் ஊசல் பாம்பு தலைவன் இரவுக் குறியிடத்தே வந்து நின்றான். இதனைத் தோழி அறியலானாள், அறிந்தவள், அன்னை துயிலகின்றாளா? துயிலாது இருக்கின்றாளா? என்பதை ஆய்ந்தறிந்து கொண்ட பின்னர் அவன் வரவினைத் தலைமகளுக்குக் கூறுகின்ற

“அன்னாய்! வாழி, வெண்டுஅன்னை, நம்படப்பைத்

தண்அயத்து அமன்ற கூதளம் குழைய,

இன்இசை அருவிப்பாடும் என்னதூஉம்

கேட்டியோ? வாழி! வேண்டுஅன்னை! நம்படப்பை

ஊட்டினை ஒண்தளிர்ச் செயலை

ஓங்குசினைத் தொடுத்த ஊசல் பாம்புஎன

முழுமுதல்துமிய உரும் எறிந்தன்றே

...வந்தனர் - வாழிதோழி! அந்தரத்து (அகம் பா. எ. 68)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

எனும் குறிஞ்சிப்பாடலில், 'தோழி, வாழி அன்னையே வாழ்வாயாக அன்னையே நான் கூறுவதை விரும்பிக்கேட்பாயாக! நம் தோட்டத்திலுள்ள குளிர்ந்த நீர்நிலையில் நெருங்கி வளர்ந்த கூதளஞ்செடியின் தழைகளிடத்தே அவற்றின் செல்விகுலையுமாறு வீழ்கின்ற இனியஇசையையுடைய அருவியோசையைச் சிறிதேனும் கேட்டனையோ? என்று வினவினேன்; மற்றும் அன்னாய்! நீவாழ்க நான் கூறுவதை விரும்பிக்கேட்பாயாக! நம் தோட்டத்திலுள்ள சாதிலிங்கம் ஊட்டப்பட்டது போன்று ஒளிபொருந்திய தளிர்களையுடைய அசோகமரத்தினது ஓங்கி உயர்ந்தகிளையிற் கட்டப்பட்டிருந்த ஊசல் கயிற்றினைப் பாம்பு எனக்கருதி அம்மரத்தின் பெரிய அடிப்பகுதி துணிபடுமாறு இடி விழுந்தது. அதனையும் நீகேட்டனையோ? என்றும் வினவினேன். நம் அன்னையானவள் யான்வினவிய எதனையும் அறியாளாக ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் அயர்ந்திருந்தாள். அதற்கு மேலும், அந்நேரம் ஏனைய உயிர்களும் துயிலப் பெற்றன. நம் காதலர் வருவாராயின் அதற்குரிய காலம் இதுவேயாகும் என்று கருதிவிட்டு விளங்கும் ஒளிபொருந்திய வளையல்கள் கழன்று விழும்படி மெலிந்துள்ள நம்மிடத்துப் பொருந்தியுள்ள அவரது உள்ளம் குற்றமற்றதாக' என்று தோழி உரைக்கின்றாள்.

இவற்றில் தோட்டத்திலுள்ள சாதிலிங்கம் போன்ற ஒளிபொருந்தியதளிர்கள் என்றும் மரத்தில் கட்டப்பட்ட ஊசல் கயிறுமரத்தில் தொங்கும் பாம்பு என்றும் புலப்படுத்தியிருப்பது உவமையாகிறது. தலைவன் வரவினைத் தலைவிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய கடமையுடைய தலைவியின் தோழியானவள், மரக்கிளைகளில் கட்டி அவற்றில் அமர்ந்து ஆடக்கூடியவற்றிற்கு பயன்படும் கயிறு ஊசல் கயிறாகும். இவ்வாறு தொங்கிய நிலையில் காணும் கயிற்றை பாம்பு தொங்குவதாக உவமைப்படுத்திக் கூறுகிறாள். இதனை, 'ஓங்குகினைத் தொடுத்தஊசல், பாம்புஎன' என்ற வரி உணர்த்துகின்றது. இதேபோல் தோட்டத்தில் வளர்ந்திருக்கும் தளிர்களின் காட்சிக்கு சாதிலிங்கத்தின் பிரகாசத்தை உவமைப்படுத்தியிருப்பதை 'ஊட்டியன்ன ஒண்தளிர்' என்ற வரி உணர்த்துகிறது.

இரும்புசெய்கொல்லன்

தலைவன் தனக்கு அருள்செய்தற்பொருட்டு இருளில் அரியவழிகளைக் கடந்து இரவுக் குறிக்கண் வந்து ஓரிடத்தில் நின்றலை அறிந்த தலைவி அவன் கேட்டு மணந்து கொள்ள முயலுமாறும், துன்பம் தரும் வழிகளில் வருதலைத்தான் விரும்பாததை அவன் உணருமாறும் தோழிக்குச் கூறுவாளாய்க் கூறியதும், தலைவன் இரவுக்குறிக்கண் வருதலை மறுத்து வரைவு கடாவதற்பொருட்டுச் சிறைப் புறத்தேநின்ற தலைமகன் கேட்பத் தோழிதலைமகளுக்குக் கூறுவாளாய்க் கூறியதாகின்ற,

இருள்கிழிப்பதுபோல்மின்னி, வானம்
துளிதலைக் கொண்ட நளிபெயல் நடுநாள்,
மின்மினி மொய்த்த முரவு வாய்ப்புற்றம்
பொன் எறி பிதிரின் சுடாவாங்கி,
குரும்பி கெண்டும் பெருங்கை ஏற்றை
இரும்புசெய் கொல் எனத்தோன்றும் ஆங்கண்,
ஆறே அருமரபினவே; யாறே

...வாள் நடந்தன்னவழக்கு அருங்கவலை (பா. எ. 72)

என்ற எருமை வெளியனார் மகனார் கடலனார் பாடிய இப்பாடலில், 'நள்ளிரவில் மேகம் இருளைக் கிழிப்பது போல் மின்னித்துளியைத் தன்னிடத்தே கொண்ட மிக்கமழையைப் பொழிந்தது. சிதைந்த வாயினையுடையபுற்றில்; மின்மினிப் பூச்சிகள் மொய்த்திருந்தன. இரும்பினைக் காய்ச்சி அடிக்கும்போது

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சிதறும் தீப்பொறிகள் போன்று, அம்மின்மினிகள் நாற்புறமும் ஒளிவிட்டுப் பறக்குமாறு புற்றினைப் பெயர்த்தெடுத்து உள்ளிருக்கும் புற்றாஞ்சோற்றினைத் தோண்டி எடுக்கும் பெரியகையினையுடைய ஆண்கரடி இரும்பு வேலை செய்யும் கொல்லன் போல் அவ்விடத்துத் தோற்றம் அளிக்கும். இவ்வாறாகத் தலைவன் வரும் வழிகள் செல்லுதற்கு அரியதன்மையன. கான்யாரோ, ஓடக்கோலும் மறையும் வண்ணம் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துக் கல்லில் மோதிலிக்க, நினைத்துப் பார்ப்போரையும் நடுங்கச்செய்யும் அச்சத்தைத் தரும் முதலைகளைக் கொண்டது. தலைவரோ, யாந்தனிமையில் உள்ளோம். இத்தகைய வழிகளில் செல்லுதற்கு அஞ்சுதல் வேண்டும் என்று எண்ணினார் அல்லர். அவர் வரும் காட்டுவழியோ குறுகலானது. கடக்க விரும்புவோர் அஞ்சும் கற்செறிவையும், வாள்முனையில் நடப்பதைப் போன்று துன்பத்தரும் கூர்ங்கற்களையும் உடையது' என்று தோழி கூறுகின்றாள்.

இவற்றில், தலைவன் தலைவியை விரைவில் வரைவுசெய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வை தெரிவிக்கின்றாள் தோழி. தலைவியைச் சந்திக்கவேண்டி இரவில் வருகிறான் தலைவன். அவன் வருகின்ற சுரமானது எத்தகைய தீங்குடையது என்பதை உணர்த்துகின்ற போது பல உவமைகளைக் குறிப்பிடுகிறாள் தோழி. இரவில் பெய்யும் மழையினைக்குறிப்பிடும் போது, இருளைக்கிழிக்கும் மின்னல் என இருளில் மழைபெய்யும் சூழலை 'கிழிக்கும்'செயலைக் கூறுகிறாள். இதனை, 'இருள்கழிப்பது போல்மின்னி' எனும் அடியில் உவமையாகிறது. புற்றிலிருந்து இரவுநேரத்தில் வெளிவரக் கூடிய மின்மினிப்பூச்சிகள் சிறுசிறு வெளிச்சத்தைத்தரும். இந்நிகழ்வை, இரும்பினைக்காய்ச்சி அடிக்கும்போது சிதறக்கூடிய தீப்பொறிகளாக உவமை கூறுகிறாள். பொறிகளுக்கு இடையே வேலைசெய்யும் கொல்லனின் கைபோல, புற்றிலிருந்து புற்றாஞ்சோற்றினை பெயர்த்தெடுக்கும் கரடியின்கையும், கரடியின்உருவமும் அமைகிறது என்று உவமை கூறுகிறாள். இதனை, 'பொன் எறிபிதிரின் சுடர்', 'இரும்புசெய் கொல் எனத்தோன்றும்'என்னும் அடிகள் உணர்த்துகிறது. இருளின் தன்மையை சுட்டிக்காட்டுவதற்கு மின்மினிப்பூச்சிகளை தீப்பொறியாகவும், பொற்கொல்லன் வேலைசெய்வது போன்று கரடியையும் உவமிப்பது பண்பாட்டு உவமையாகிறது.

கூத்தர்ஆடும்ஆடுகளப்பறை

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்தான். பிரிவாற்றாது வருந்தும் தலைவியைத் தோழி தலைவன் வருங்காறும் ஆற்றியிருக்குமாறு வற்புறுத்தினாள். அதுகேட்ட தலைவி அவ்வாறு ஆற்றியிருத்தல் தன்னால் இயலாது என்று பொருள்படக் கூறுகின்ற,

வாடல் உழிஞ்சில்விளை நெற்று அம்துணர்
 ஆடுகளப் பறையின், அரிப்பன ஒலிப்ப,
 கோடை நீடிய அகன் பெருங்குன்றத்து,
 நீர்இல் ஆர்ஆற்று நிவப்பன களிறுஅட்டு,
 அள்இல் அத்தத்து உழுவை உகரும்
 காடு இறந்தனரே, காதலர், மாமை,
 ... அஞ்சவருநோயொடு துஞ்சாதேனே! (பா. எ. 45)

என்று வெள்ளி வீதியார் பாடிய இப்பாலைப் பாடலில், 'தோழியே! நீர்வற்றிய வாகையின் முதிர்ந்த நெற்றுக்களைக் கொண்ட கொத்து கூத்தர் ஆடும்களத்தில் கொட்டும் பறையைப்போல் விட்டுவிட்டு ஒலிக்கும்; கோடைக்காலம் நீடித்துநின்ற அகன்ற பெரியகுன்றினிடத்தே நீரற்றபோதற்கரிய சுரவழியில் உயரமான களிற்றினைக் கொன்று ஆள் வழக்கற்ற அருஞ்சுரத்தே புலி அலைந்து திரியும்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஆன்னதன்மையதான காட்டைக் கடந்து நம் காதலர் சென்றனர். எனது மாமை நிறமானது அழகியநுண்ணிய பசலை பரத்தலால் பீர்க்கின் அழகியமலரினை ஒப்பதாக விளங்கும். ஊரில் எழுகின்ற அலரானது, அன்னி என்பான குறுக்கையின் கண்ணுள்ள போர்க்களத்தில் திதியன் என்பானது தொன்றுதொட்டு நிலைபெற்று வருவதான புன்னைமரத்தின் பெரிய அடியை வெட்டி வீழ்த்தித்துண்டுகளாகக் துணித்த பொழுது அவன் புகழைப்பாடிப் பரவிய கூத்தர் தம் இன்னிசை முழக்கத்தினும் பெரிதாகும். வானவரம்பன் பொன்னாலான மாலையையுடையவன். நல்லவேற்படையினை உடையவன் கடலிடத்துப்படை நடத்திப்பகைவரைக் கொன்று அழித்த வெற்றியினையுடையவன். அவனது வலிமை பொருந்திய போர்முனையிற்கலங்கிய உடைந்த மதில்களையுடைய ஓர் அரனைப்போல அச்சம்பொருந்திய வருத்தத்தால் துயிலைத் துறந்தயான் ஆதி மந்தியைப்போலக் காதலனைக் காணாத சிறுமையினால்யானும் மிக்க வருத்தமுற்றுத் துன்புற்று உழல்வேனோ' என்று உணர்த்துகிறாள்.

பொருள்தேடும் பொருட்டுத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிகிறான். தலைவியின் பிரிவாற்றாமையைத் தோழி தேற்றுகிறாள். அதனை ஏற்கமறுத்த தலைவி, தலைவன் சென்ற பாலைநிலத்தின் தன்மையை தோழியிடம் உணர்த்துகிறாள். பாலையின்தன்மை உணர்த்த பல உவமைகள் கூறுகிறாள். பாலைநிலத்தில் வாழும் மரம் வாகை. இம்மரத்தின் காய்கள் நெற்றுக்களாக மாறி காற்றிற்கு ஒன்றோடொன்று உரசி ஒருவித ஓசையை உருவாக்கும். இவ்வோசையை இசையோடு ஆடிப்பாடும் கூத்தர்கள் தம் ஆடுகளத்தில் கொட்டும் பறை ஓசை போன்றது என்கிறாள். இதனை, 'வாடல் உழிஞ்சில்வினை நெற்று அம்துணர்ஆ டுகளப்பறையின்' என்ற அடி உணர்த்துகிறது. தலைவன் சென்றசுரத்தின் வெறிச்சோடிய நிலையை, கறிற்றினைக் கொன்று அலைந்து திரியும் புலி உலவக்கூடியது என உவமைகூறுகிறாள். இதனை, 'நிவப்பன களிறுஅட்டு, ஆள்இல் அத்தத்து' என வரும் அடி உணர்த்தும்.

கூதளங்கமழும்மலை

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பொருள் ஈட்டச்சென்றான். இடைச்சுரத்தில் தலைவியின் பிரிவினால் பொறுக்கமாட்டாது அவன் நெஞ்சு வருந்தியது. தளர்ச்சி அடையாது மேற்கொண்ட வினையைச் செய்து முடித்தோமானால் தலைவியின் தோளிடத்துப் பரவியுள்ள பசப்புறுபருவரல் நீங்குமாறு முயங்கலாம். எனவே, வினையின் பொருட்டு என்னுடன் விரைந்து எழுக' என அழிந்ததன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுகின்ற,

அழிவுஇல் உள்ளம் வழிவழிச் சிறப்ப
வினைஇவண் முடித்தனம் ஆயின், வல்விரைந்து
எழுஇனி - வாழியநெஞ்சே! ஒலிதலை
அலங்குகழை நரலத்தாக்கி, விலங்கு எழுந்து,
கடுவளி உருத்திய கொடிவிடு கூர்ளி
விடர்முகை அடுக்கம் பாய்தலின், உடன் இயைந்து,
அமைக்கண் விடநொடி கணக்கலை அகற்றும்
...மழை விளையாடும் வளங்கெழு சிறுமலைச்
சிலம்பின் கூதளங்கமழும் வெற்பின்
வேய்புரை பணைத்தோள், பாயும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நோய்அசாவீட, மயங்குகம் பலவே (பா.எ. 47)

என வருகின்ற ஆலம் பேரி சாத்தனார் பாடிய பாலைப் பாடலில்; ‘சூறைக்காற்றானது தழைத்து வளர்ந்து அசைந்தாடும் மூங்கிலை ஒலியுண்டாடும் படிதாக்கி வெப்பமுறச் செய்தமையால் பக்கங்களில் எழுந்ததீயானது கொழுந்துவிட்டு எரிந்து வெடிப்பையுடைய குகைகளைக் கொண்ட மலைப்பக்கங்களில் பரவியது; மிக்க தீயால் மூங்கிலின் கணுக்கள் வெடித்தமையால் எழுந்த ஒலி, கூட்டமான கலைமாண்களைத் துரத்தியது. அன்னதன்மையதான கொடிய போர் நிகழும் இடங்களைக் கொண்ட அரிய சுரவழியைக் கடந்து வந்துள்ளோம். விரிந்த சுடரையுடைய ஞாயிறு மேற்றிசைக்கண் மலையினைச் சார்ந்து மறைந்தது. ஒளி பொருந்திய வளையல்களை அணிந்த பெண்கள் இல்லங்களில் வெண்மையான திரியினைக் கொளுத்தி விளக்கை ஏற்றினர். குறுகுறுவென நடக்கும் நடையினையும் சிவந்த கால்களையும் உடைய புறவின் சேவல் உயர்ந்த மேல்மாடங்களைக் கொண்ட பெரியவீடுகளில் தன்பால் அன்பு கொண்ட பேடையை அழைத்தது. இங்ஙனமாகத் துன்பத்தைத் தரும் தனிமையைக் கொண்ட மாலைப்பொழுது வந்தது. நம் தலைவியோ, இம்மாலைப் பொழுதில் நம் தலைவர் இப்போது எவ்விடத்து உள்ளார் என நினைந்து கலங்கி, அளவுகடந்து அழுது கொண்டிருப்பார். வோர்விலா நம் உள்ளம் மென்மேலும் ஊக்கத்தாற் சிறந்தோங்குமாறு இவ்விடத்தே யாம் மேற்கொண்ட வினையைச் செய்து முடித்தல் வேண்டும். அணிகள் அணியப்பெற்ற நெடுந்தேரினையும் கொடைத்தன்மையையும் உடைய செழியனின் மேகங்கள் தவழ்ந்து விளையாடும் வளம் மிக்க சிறுமலை என்னும் பெயருடைய பக்கமலையிலே கூதளம் கமழ்கின்ற மலையிலுள்ள மூங்கிலைப் போன்ற நம் தலைவியின் பெரிய தோளிடத்துப் பரவியுள்ள பசலைநோய் வருத்தம் நீங்குமாறு நாம் பலமுறை முயங்குவோம். ஆதலால் இப்போது வினைமேற் செல்லுகிறான். இவற்றில் தலைவன் பொருள் ஈட்டும் நோக்கில் தலைவியை விட்டுப் பிரிகிறான். பிரிந்து சென்ற சுரம் கொடியதாகிறது. இந்த சூழலில் பிரிவுணர்வு தாங்காது தன்னுடைய நெஞ்சிடம் சுரத்தின் நிகழ்வுகள் எத்தகையது என குறிப்பிட்டு அதன்வழி தன்னுடைய அகவுணர்வை வெளிப்படுத்துகின்ற போது சமூகம் சார்ந்த உமைகளை கூறுகிறான்.

பாலைநிலத்தில் சூறைக்காற்று வீசுகிறது. இக்காற்றின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத மூங்கில் உராய்கிறது. இதனால் தீ பற்றி எரிகிறது. இத்தீயில் கருகும் மூங்கிலில் கணுக்களிலிருந்து தீப்பொறிகள் வெடித்துச் சிதறுகின்றன. இச்சூழலில் ஒருவித ஓசை உண்டாகிறது. இந்த ஓசையைக் கேட்ட மாண்கள் நெடுந்தாரம் ஓடிச் செல்கிறது. இத்தகுசுரம் என அதன் வெம்மைத்தன்மையை கூறி இத்தகுகாட்டில் தலைவியைப் பிரிந்து வருகிறோம் என்கிறான். இதனை, ‘கண்விடு நொடிகணக்கலை அகற்றும்’ என்ற அடி உணர்த்துகிறது. மேலும், கூதளம் கமழ்கின்ற மலையிலுள்ள மூங்கிலைப் போன்ற நம் தலைவியின் தோளிடத்து பரவியுள்ள பசலைநோய் வருந்தாதவாறு விரைந்து செல்வோம் என்பதில் தலைவியின் தோளுக்கு உவமை கூறுவதை, ‘கூதளங்கமழும் வெற்பின் வேய்புரை பணைத்தோள்’ என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

கொடுந்திமில் நளிகூடர்

களவொழுக்கத்தில் இற்செறிப்பு முதலிய இடையூறு காரணமாகத் தலைவி தலைவனைக் காணப்பெறாது வருந்தினாள். வருந்தி உடல் வேறுபாடு கொண்டாள். அது கண்ட தோழி ‘அருஞ்சுரம் மகளிர்க்கு அரியவெனச் சொல்லிச் செலவினைத் தவிர்த்திருந்த நம் தலைவர் இன்று நம்மோடு செலவை விரும்பினார்’ என்று எடுத்துக் கூறித் தலைவியை ஆற்றுவிக்கின்ற,

உன்னம் கொள்கையொடு உளம்சுரந்து உறையும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அன்னை சொல்லும் உய்கம் உன்னதாஉம்
 ஈரம்சேரா இயல்பின் பொய்ம்மொழிச்
 சேரிஅம் பெண்டிர் கௌவையும் ஒழிகம்!
 நாடுகண் அகற்றிய உதியஞ்சேரற்
 பாடிச்சென்ற பரிசிலர் போல
 உவஇனி - வாழி, தோழி! அவரே,
 பொம்மல் ஒதி! நம்மொடு ஓராங்குச்
 செலவு அயர்ந்தனரால் இன்றே - மலைதொறும்
 மால்கழை பிசைந்தகால் வாய்கூர் எரி,
 மீன்கொள் பரதவர் கொடுந்திமில் நளிசுடர்
 வான்தோய் புணரிமிசைக் கண்டாங்கு,
 மேவரத் தோன்றும்யா அஉயர் நனந்தலை
 உயவல் யானைவெரிநுச் சென்றன்ன,
 கல்ஊர்ப் இழிதரும்புல் சாய்சிறுநெறி,
 காடுமீக்கூறும் கோடு ஏந்து ஒருத்தல்
 ஆறுகடி கொள்ளும் அருஞ்சரம், பணைத்தோள்
 நாறுஐங் கூந்தல், கொம்மை வரிமுலை,
 நிரை இதழ் உண்கண், மகளிர்க்கு
 அரியவால்'எனஅழுங்கியசெலவே! (பா.எ. 65)

என வரும்மாமூலனாரின் பாலைப் பாடலில், 'பொலிவு பெற்ற கூந்தலை உடையவளே, தோழி!வாழி! மலைதோறும் பெரிய மூங்கில்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உராய்வதால் எழுந்த தீச்சுடர்கள் காற்று வீசுவதால் எங்கும் மிகுதியாக எரிபரக்கச் செய்யும். மீன்பிடிக்கும் பரதவருடைய வளைந்த படகில் தோன்றும் செறிந்த விளக்க கள்வானத்தைத் தொட்டு நிற்கும் கடலின்மீது கண்டாற் போன்று பொருந்தத் தோன்றும். யாமரங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள அகன்ற இடத்தில் பாறைகளில் எறியும் இறங்கியும் செல்லுகின்ற, மூங்கில்கள் சாய்ந்து கிடக்கும் சிறிய வழியானது, வருத்தத்தையுடைய யானையின் முதுகிலே நடந்து செல்வதுபோல் தோன்றும். காட்டின் சிறப்பினை மிகுத்துச் செல்லுதற்குக் காரணமாக ஏந்திய தந்தங்களைக் கொண்ட களிறுகள் வழியினைக் காவல் காத்திருக்கும். இன்னதன்மைய வாயஅரிய சுரவழிகள், மூங்கில் போன்ற தோளிணையும், மணம் பொருந்திய ஐவகைக் கூந்தலையும், திரண்டதே மலையுடைய முலையிணையும், பூப்போலும்மையுண்ட கண்களையும் உடைய மகளிர்க்குக் கடந்து செல்லுதற்கு அரியனவாகும் எனக் கருதிப் போக்கினைத் தவிர்த்திருந்த நம் தலைவர் ஒரு பெற்றிப்பட இன்று நம்மோடு உடன் செல்லுதலை விரும்பினார்.

நம் கருத்தினைக் குறிப்பாக அறிந்து கொண்டு தன் உள்ளக்கருத்தினை மறைத்து யாரிடமும் கூறா தேவாழ்கின்ற அன்னையின் கடுஞ்சொல்லினின்றும் தப்புவோம். சிறிதும் அன்பு கலவாத இயல்பினைக் கொண்ட பொய்ம்மொழி கூறும் சேரிப்பெண்கள துபழிச்சொல்லிணையும் தவிர்ப்போம். பிறர் நாட்டினை வென்று தன் நாட்டின் பிறப்பிடத்தை விரிவாக்கிக் கொண்ட உதியஞ்சேரலாதனைப் பாடிச்செல்லும் பரிசிலர் மகிழ்வது போல இப்பொழுது நீயும் மகிழ்வாயாக என்று தோழி உரைக்கின்றாள். இவற்றில், தலைவியின் அகவுணர்வுப் புலப்பாட்டுக்கு கானகத்தின் இயல்பினை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உவமையாகக் கூறி உணர்த்தப்படுகிறது. மலைகளில் வளர்ந்து முதிர்ந்துள்ள மூங்கில்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உராய்வதால் சிறியஅளவில் உருவான தீச்சுடர்கள் காற்றின் காரணமாக நெருப்புத் தொடராக எங்கும் பரவியது. இது மீன்பிடிக்கும் பரதவர் பயன்படுத்தும் விளக்குகள் கடல் முழுவதும் கண்டாற் போன்ற காட்சியைப் போன்றதாகிறது என உவமை கூறப்படுகிறது. மேலும், மூங்கில்கள் வரிசையற்று வழியில் கிடப்பதில் நடந்து செல்வது யானையின் முதுகிலே நடந்து செல்வதாக பாலைநிலமாகிறது என பாலைநிலத்தின் கூறுகளை பண்பாட்டு உவமையாகக் கூறப்படுகிறது. இதனை, 'பரதவர் கொடுத்தி மில் நனிசுடர் உயவல் யானை வெரிநுச்சென்றன்ன' என்ற அடிகள் உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

பண்டைய இலக்கியங்களில் அகமாந்தர்களின் அகஉணர்வுகளை நுட்பமாக விளக்கும் போது பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில் இருக்கும் உவமைகளைக் கூறுவதன் மூலம் கருத்தாழங்களை உணர முடிகின்றது. மரக்கிளைகளில் ஊசலாடும் கயிற்றை பாம்பு தொங்குவதாகவும் பூக்களை சிவலிங்கத்திற்கு காட்சியாகவும் உவமை கூறப்படுகிறது. இரவுநேர மின்மினிப் பூச்சிகளுக்கு சொல்லன் பட்டறையில் தெறிக்கும் நெருப்பாகவும், கரடியின் வலிமை மிகுமைக்கு சொல்லனுடையகையாகவும் உவமைப் படுத்தியிருப்பதை அறிய முடிகிறது. மரங்களில் எழக்கூடிய ஓசையை கூத்தர்கள் ஆடிப்பாடும் இசைக்கு உவமை கூறப்படுகிறது. இரவில் பரதவர் பயன்படுத்தும் விளக்குகளை வானத்துமீன்களுக்கு உவமைப் படுத்தப்படுகிறது.

நூற்பட்டியல்

[1] முனைவர் இரா.செயபால் உ.ஆ. அகநானூறு மூலமும் உரையும், நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் பிலிட், சென்னை - 600 098. 2017.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.